

Митрополит Јоаникије на прослави имендана Митрополита Хризостома у манастиру Тилава

Његово високопреосвештенство Архиепископ сарајевско-сребренички и Митрополит дабробосански г. Хризостом и Његово високопреосвештенство Архиепископ цетињски Митрополит црногорско-приморски г. Јоаникије данас, 26. новембра, на празник Светог Јована Златоустог, са свештенством и вјерним народом, служили су Свету архијерејску литургију у Манастиру Свете мајке Ангелине у Тилави, у Источном Новом Сарајеву.

У литургијској бесједи Високопреосвећени Митрополит дабробосански г. Хризостом је благословио овај Светозлатоустовски сабор, истакавши да је Свети Јован Златоусти својим карактером и светим животом, подвигом, својим мучеништвом и својом ријечју показао да је један од највећих јерараха Цркве. Служећи Литургију Светог Јована Златоустог, коју је он написао, односно, мало прерадио и прилагодио, ми се свакога дана сјећамо овог великог јерарха који, како је казао Владика, није био само мисаони горостас већ је био Духом Светим надахнути проповједник, тумач ријечи Божије записане у Старом и Новом завјету.

„Тумачио је вољу Божију, али истовремено је био један велики реформатор

Цркве Божије у оно вријеме, и због тога је мученички пострадао. Тражио је од хришћанске заједнице један духовни препород, али да почне прије свега од Цркве Божије, па онда од цара, царице и цијелог народа Божијег.“

Митрополит дабробосански г. Хризостом заблагодарио је Високопреосвећеном Митрополиту црногорско-приморском Јоаникију на љубави, доласку и благослову да заједно служе поводом празника и у част његовог имендана:

„Да заједно слаavimo Бога који је на чудесан начин устројио призив Божији, јер чудо је Божије како Бог на чудесан начин, нама несхватљив и непојмљив, призива некога у службу Божију: свештеничку, архијерејску, ђаконску... Благодарим Богу да је управо својим чудесним начином мене изабрао да будем Његов слуга, али посебно што носим име, боље рећи надимак Светога Јована Златоустог. Такође, благодарим Богу јер је то био Његов благослов и моја молитва.“

Потом се сабранима обратио Архиепископ цетињски Митрополит црногорско-приморски г. Јоаникије, који је честитајући имендан Митрополиту Хризостому пожелио да му Свети Јован Златоусти буде небески покровитељ, да га руководи у све дане живота његовога као што је то чинио и до сада.

Говорећи о Светом Јовану Златоустом, Митрополит Јоаникије је из његовог пребогатог житија издвојио књигу о свештенству, оцијенивши да је то нешто најљепше написано о свештеничкој служби:

„Свети Јован Златоусти говори да је свештеничка служба, коју ми вршимо овдје на земљи, толико узвишена Божјом милошћу и благодаћу да је она већа и од анђелске и да свештеницима Господњим, докле врше Свету евхаристију, и анђели саслужују. Јер Господ Исус Христос, као Вјечни архијереј, није постао ни анђеоло, ни арханђеоло, него је постао човјек, не губећи и не умањујући ништа од свога божанства. Али се толико смирио ради нас људи и нашега спасења, да прихвати наше тијело и природу и да нам буде Вјечни архијереј и првосвештеник. И да нас учини својим саслужитељима.“

Осврнувши се на Господње ријечи да је прави, истински пастир онај који се жртвује за своје стадо, а не као најамници који чим виде вука бјеже и препусте своје стадо да их вуци разграбе и покољу, Митрополит је нагласио да су се ове ријечи односиле на Светога Јована Златоустог који је узор сваком свештенослужитељу, а посебно архијерејима:

„Он је велики тумач Светога писма, човјек светог живота и пламена духа. А

човјек који је Духом Божијим испуњен, он увијек изазива и неке промјене, па чак и потресе, то се тако догађа, али то све излази на добро. Свети Јован Златоуст дјеловао је и у вријеме свога земаљскога живота за унапређење црквенога живота, за спасење хришћана, све је хтио да сабере у Цркву Божију и да приведе у наручје Христово. Да све сједини са Христом, да све обуче у Христа. Наравно у овоме свијету, гдје су грешни људи, имао је много отпора и много је пострадао.“

Закључивши да се ове ријечи Божије да се пастир жртвује за своје стадо, за разлику од најамника, односе и на Светога Јована Златоустога, Архиепископ цетињски је нагласио да је наша радост да и у Митрополиту Хризостому имамо такав примјер жртве за своје стадо:

„И то нијесу празне ријече, јер ћу то да посвједочим оним што сам видио. Када је мученичка Крајина пострадала и када је народ био растјеран, расељен, морао је да избјегне привремено и Митрополит Хризостом, као што су многи други избјегли, али чим је била прилика он се вратио на згаришта да потражи разасуто стадо и да га опет сабере. Да свима који могу да се врате и који желе да се врате да примјер и да их тамо дочека и охрабри.“

Оно што је на Владику Јоаникија оставило највећи утисак је то што Митрополит Хризостом у свим тим неприликама, несрећама, ломовима, није падао у очајање, већ је увијек био ведар, уносио је оптимизам и имао толико духовне силе и снаге не само да се врати, него и да обнови Крајину, да обнови Бихаћко-петровачку епархију, да обнови храмове, да обнови заједништво и врати народ, колико је то било могуће.

„Давао је воље народу да се бори и да обнавља своје светиње, да обнавља храмове и да чува и своју историју, и своју традицију, и своју културу, и свој језик, свој идентитет. То је чинио наша драги Владика Хризостом тада када је било најпотребније, а онда га је Црква Божија слала на друге и увијек не лаке, него изузетно изазовне и тешке дужности“, бесједио је Архиепископ цетињски.

Истакавши да сада овдје Владика Хризостом има велику заједницу, храмове, светиње, да има подршку и од свештенства и народа, нагласио је да је он прошао један трновити пут и све подносио са радошћу знајући да иде стопама Христовим и стопама Светога Јована Златоустога, који му је био на помоћи. Посебно је нагласио изузетно бесједништво Митрополита дабробосанског г. Хризостома, које иако није на нивоу Светога Јована, иде тим путем:

„Он проповједа исто Јеванђеље као и Свети Јован Златоуст, његов небески покровитељ, он га надахњује да свету вјеру православну насађује у срца вјерних. А она је извор живота, она је радост вјечна, она је Божија милост и благодат која се настањује у срцима људи. И он ради исто оно што је радио и Свети Јован Златоуст да своју паству, свој народ, све гледа да сабере у дом Божији, да их све приведе у наручје Христово, да их све обуче у Христа Исуса Господа нашега, да их све учини саслужитељима Христовим – Христа Вјечног архијереја.“

Појаснио је да смо сви ми хришћани, дубље гледано, саслужитељи Христови те да на светим богослужењима, нарочито на Литургији Светога Јована Златоустога, и свештенство у олтару и народ у храму, сви пјевамо Господу и износимо Му благодарност и хвалу:

„Прослављамо Његово свето име и на све нас се подједнако излива Божја благодат, с тим што свештеници имају ту благодат да врше Свете тајне. Али се сви истим Христом причешћујемо и сједињујемо се са Њиме, нема никакве разлике од причешћа којим се причешћују свештеници у олтару и народ у храму. Сви се сједињујемо са Христом и пошто учествујемо у Светој служби Божијој, ми сви и саслужујемо Христу Господу. Таква је узвишена свештеничка служба коју је наш драги Митрополит Хризостом заволио и којој је стремио, не ради људске славе, него ради славе Божије и Царства небеског“, казао је Његово високопреосвештенство Митрополит црногорско-приморски г. Јоаникије и још једном заблагодарио Високопреосвећеном Митрополиту дабробосанском Хризостому:

„Хвала вам на вашој љубави, посебно вам хвала на вашем великом дјелу, на вашој истрајности у овој светој служби, нарочито вам хвала што сте увијек уносили оптимизам, ведрину и радост. И када није било вријеме радости, ви сте носили ону радост коју Господ Исус Христос даје својим свештенослужитељима и силу да пребродите сва искушења. Нека вас Господ кријепи у вашој светој служби, нека вам дарује добро здравље и замах, као и

до сада и још више да служите Господу и да идете стопама Светога Јована Златоустога, који да вам буде на помоћи у све дане живота вашег. На многа љета имендан!”

Весна Девић

Фото: Жељко Драшковић

mitropolija.com